

[Birte Weiss]

nem har forsøgt at kaste en brand ind i den aktuelle debat om reklamer i dansk TV, har forrykket vores principielle holdning til TV-reklamer.

Der er adskillige grunde til, at vi i socialdemokratiet siger nej til TV-reklamer, og jeg skal nævne et par af dem her ved denne lejlighed.

Den første grund er, at en ny TV-kanal ikke, sådan som mange mennesker vistnok har opfattet det, vil kunne blive et gratis foretagende for den enkelte seer. Med et land af Danmarks størrelse vil der højst være tale om reklameindtægter på et sted imellem 250 mill. kr. og 300 mill. kr., og det vil sige, at resten, 700–800 mill. kr., skal betales ad anden vej, altså via licensmidler eller af staten. I øvrigt kan man føje til, at reklameindtægterne kommer fra de samme mennesker i deres egenskab af forbrugere.

Den anden grund til, at vi går imod reklamer i TV, er, at reklameindtægten jo i vid udstrækning vil blive flyttet fra dagspressen, som i forvejen befinder sig i en økonomisk hårdt presset situation. Selv om de færreste af disse aviser deler socialdemokratiets politiske opfattelse, er deres eksistens efter vores opfattelse meget væsentlig for den almindelige, frie meningsdannelse, og efter at have læst lederartikler i venstrepressen i dagene efter fremsættelsen af venstres forslag er det min opfattelse, at vi på dette felt er i god overensstemmelse med venstres græsrodder.

Vores tredje grund til at gå imod reklamer i TV – og i den forbindelse skal jeg også nævne radio, for det tredje forslag fra centrum-demokraterne går jo ud på at indføre reklamer i radioen – er, at vi ved, at reklamerne i vid udstrækning vil blive brugt af de store virksomheder til skade for de mindre, som jo er et helt karakteristisk træk ved det danske erhvervsliv.

Vores fjerde grund til at gå imod reklamer i de æterbårne medier er, at vi tvivler meget stærkt på, at det i praksis i det lange løb vil være muligt at opretholde en adskillelse imellem reklamer og programmer. Det forudsættes ganske vist i de forslag, der ligger på bordet, men vi tvivler meget stærkt – og det er bl. a. på grund af de erfaringer, man har fra Finland – på, at det vil være muligt i en økonomisk stram situation.

Vores femte grund til at gå imod reklamer i den forbindelse er, at vi, som ministeren

var inde på, mener, at der i det lange løb kan ske en påvirkning af programpolitikken, og det mener vi er uønskeligt; det er der vist ikke grund til at argumentere yderligere for.

Alt det, der er sagt her, betyder naturligvis ikke, at vi i socialdemokratiet vil fastlåse radioordningerne på det niveau, de befinder sig i øjeblikket, og her tænker jeg både kvalitetsmæssigt og omfangsmæssigt. Vi ser gerne en indførelse af et dansk TV 2, men først og fremmest uden reklamer og først og fremmest indført i et tempo, der passer til den økonomi, vi har, og det vil sige, at der jo også på kulturområdet skal ske en prioritering i forhold til andre kulturpolitiske områder.

Men vi ser som sagt gerne et dansk TV 2, og vi har tidligere nævnt her i tinget, at det for os vil være væsentligt, at en ny dansk TV-kanal bliver det naturlige hjemsted for udsendelser på TV fra regionerne, en udvikling, som vi gerne vil være med til at fremme. Vi ønsker også, at det kunne blive det naturlige hjemsted for en øget samproduktion imellem de nordiske lande, og på længere sigt kunne man måske også forestille sig, at en del af undervisningsudsendelserne kunne komme til at høre hjemme på denne kanal.

Det vil sige, at vi i socialdemokratiet går ind for, at der skal ske en udbygning af TV i takt med, at vi får økonomi til det, men at det bliver konsekvent med et nej til reklamer.

Flemming Jensen (KF):

Ja, man kan jo i hvert fald ikke påstå, at der ikke er interesse for Danmarks Radio, og hvad der knytter sig til den. Hvis jeg ikke har talt helt forkert, behandler vi i dag forslag nr. 5 om radioens forhold siden denne samlings begyndelse. Heldigvis er nogle af dem sammenfaldende på væsentlige punkter, heldigvis, fordi der så måske kan vise sig flertal for en radikal ændring.

Til de forslag regner jeg ikke SFs. SF fastslår nemlig simpelt hen, at man er tilfreds med monopolet, og det kan jo så give anledning til eftertanke, at man netop dér er tilfreds. Det er formen, hvorunder monopolet styres, man ønsker ændret. § 1 fastslår simpelt hen, at Danmarks Radio har eneret osv., og de ord alene adskiller SF milevidt fra det konservative folkeparti, hvad der jo næppe bliver noget chok for SFs ordfører. Jeg kun-